

ad Corinthios

Incipit epistola pauli ad Corinthios
prima. Caplm. I

Aulus vol-

catus ap[osto]lus iesu xpi p[ro]
voluntate dei et solithe-
nes frater ecclesie dei
q[ui] est corinthi: sanctifi-

catis in xpo iesu vocatis sanctis. cu[m] oib[us]
q[ui] inuocant nomen d[omi]ni n[ost]ri iesu xpi in o[mn]i o-
co ip[s]o[rum] et n[ost]ro. Gra[m] vobis et p[ro]p[ter] a deo
patre n[ost]ro et d[omi]no iesu xpo. Gra[m]s ago deo
meo sp[irit]u p[ro] vob[is] in gra[m]a dei q[ui] data est vobis
in xpo iesu q[ui] in o[mn]ib[us] diuites facti estis
in illo in o[mn]i d[omi]no et in o[mn]i scia: sicut testimo-
niu[m] xpi p[ro]firmatu[m] e[st] in vob[is] ita vt nihil vo-
bis desit in vlla gra[m]a. expectantib[us] reuela-
tionem d[omi]ni n[ost]ri iesu xpi: q[ui] et p[ro]firmabit vos
vsq[ue] in fine[m] fine[m] crimine: in die aduetus
d[omi]ni n[ost]ri iesu xpi. Fidelis deus p[ro] que[m] voca-
ti estis in societate filij eius iesu xpi d[omi]ni
n[ost]ri. Obsecro aut[em] vos fr[ater]es p[ro] nomen d[omi]ni
n[ost]ri iesu xpi vt ip[s]u[m] dicatis o[mn]es: et no[n] sint
in vobis scismata. Sitis aut[em] p[er]fecti in
eode[m] sensu: et in eade[m] scia. Significatur
e[st] em[im] mihi de vob[is] fr[ater]es mei ab his q[ui] sunt
elo[qui]s. q[ui] p[ro]tentio[n]es sunt inter vos. Hoc
aut[em] dico: q[uo]d vnusq[ui]sq[ue] v[est]ru[m] dicit. Ego q[ui]
dem sum pauli: ego aut[em] apollo. ego vero
ceph[ele]. ego aut[em] xpi. Diuisus est xps. Num-
quid paulus crucifixus est p[ro] vobis: aut
in no[m]i[n]e pauli baptizati estis. Gra[m]s ago
deo meo q[uo]d nemi[n]e v[est]ru[m] baptizati nisi
crispu[m] et caium: ne quis dicat q[uo]d in no[m]i[n]e
meo baptizati estis. Baptizati aut[em] et ste-
phane domi[n]u[m]: ceteru[m] nescio si que[m] alium
v[est]ru[m] baptizauerim. Non em[im] misit me
xpus baptizare sed euangelizare no[n] in sa-
pientia verbis: vt no[n] euacuetur crux xpi. Ver-
bu[m] em[im] crucis p[er]uenit q[ui]dem stulticia e[st]
his aut[em] q[ui] salui su[n]t. i. nobis dei virtus e[st]
Scriptu[m] est em[im]. Perda[m] sapientiam sapien-
tiu[m]: et prudentia[m] prudentiu[m] reprobato.
Ubi sapiens. vbi scriba. vbi inq[ui]sitor hu-
ius seculi: No[n]ne stulte fecit deus sapien-
tiam huius mundi: Nam q[ui] in dei sapia
no[n] cognouit mundus p[ro] sapientia[m] deum.

placuit deo p[ro] stulticia p[ro]dicatio[n]is saluos
facere credentes. Quia et iudei signa petu[n]t
et greci sapientiam querunt. Nos aut[em] p[ro]dica-
mus xpm crucifixu[m]. iudeis q[ui] de[st] scandali-
lu[m]. gentib[us] aut[em] stulticia: ip[s]is aut[em] vocatis
iudeis atq[ue] grecis xpm dei virtute[m] et dei
sapientiam. Quia q[uo]d stultu[m] est dei sapienti-
us est ho[m]inib[us]. et q[uo]d infirmu[m] est dei: fortius
est ho[m]inib[us]. U[bi] dete em[im] vocatione[m] v[est]ram
fr[ater]es: q[ui] no[n] multi sapientes s[un]t in carne. no[n]
multi potentes. no[n] multi nobiles: s[ed] que
stulta sunt mundi elegit deus vt p[ro]fun-
dat sapientes: et infirma mu[n]di elegit de
us vt p[ro]fundat fortia. et ignobilia mu[n]di
p[ro]teptibilia elegit deus et ea que no[n] sunt
vt ea que sunt destrueret: vt no[n] gloriatur
ois caro in p[ro]spectu eius. Ex ip[s]o aut[em] vos
estis in xpo iesu: q[ui] factus est nobis sapi-
entia et iusticia et sanctificatio et redemptio
vt que[m]admodu[m] scriptu[m] est: q[ui] gloriatur in
d[omi]no gloriatur.

II

e Ego cu[m] venissem ad vos fr[ater]es
veni no[n] in sublimitate s[er]monis
aut sapie[n]te annu[n]cians vobis testimoniuz
xpi. Non em[im] iudicavi me scire aliq[ui]d inf[er]
vos nisi iesum xpm: et hunc crucifixu[m]. et
ego in infirmitate et timore et tremore
multo fui apud vos et s[er]mo meus et p[ro]di-
catio mea no[n] in psuasibilib[us] hu[m]ane sapi-
entie verbis: sed in ostensio[n]e sp[irit]us et vir-
tutis vt fides v[est]ra non sit in sapia ho[m]in[um]
s[ed] in v[er]itate dei. Sapientiam aut[em] loquimur
inter p[er]fectos. Sapientiam vero no[n] huius
seculi neq[ue] principu[m] hui[us] seculi q[ui] destru-
unt. sed loquim[ur] dei sapientiam in mysterio
q[ui] a se condita e[st]: qua[m] p[ro]destinavit deus an-
te secula in gl[ori]am no[st]ra[m] qua[m] nemo princi-
pu[m] hui[us] seculi cognouit. Si em[im] cognou-
issent nu[m]q[ui]d d[omi]nu[m] gl[ori]e crucifixissent. Si
cut scriptu[m] est: q[uo]d oculus no[n] vidit nec au-
ris audiuit nec in cor ho[m]inis ascendit: que[m]
p[re]paravit deus his q[ui] diligu[n]t illu[m]. Nobis
aut[em] reuelauit deus p[ro] sp[irit]u suu[m]. Sp[irit]us
em[im] omnia scrutatur: etia[m] p[ro]funda dei.
Quis em[im] scit ho[m]in[um] q[ui] sunt ho[m]inis nisi sp[irit]us
ho[m]inis q[ui] in ip[s]o est? Ita et q[ui] dei sunt
nemo cognouit nisi sp[irit]us dei. Nos aut[em]
no[n] sp[irit]u huius mu[n]di accepimus: sed sp[irit]u

2. Cor. io. di
Hier. 9.

A

B

B

2. Cor. 64.

L

¶ ij

ritū qui ex deo ē: vt faciamus q̄ a deo d/ nata sunt nobis: q̄ ⁊ loquim̄ nō in doct̄ hūane sapie verbis: s; in doctrina spūs spūalib; spūalia cōpantes. Alia autēz hō nō ppit ea q̄ sunt spūs dei. Stulticia em̄ est illi. ⁊ non potest intelligere qz spūalē examinat. Spūalis autē iudicat oia. ⁊ ipse a nemine iudicat: sicut scriptū est: Quis em̄ cognouit sensum dñi aut quis instruit eū: Nos autē sensum xpi habemus.

Ro. ii. d

B

E ego frēs nō potui vobis loq̄ q̄si spūalib; sed quasi carnalib;. Tanq̄ puulis in xpo lac vobis potū dedit nō escam. Nondū em̄ poteratis: sed nec nūc quidē potestis. Adhuc em̄ carnales estis. Cū em̄ sit inter vos celus ⁊ p̄tentio: nōne carnales estis ⁊ p̄m boiem ambulatis. Cū em̄ q̄s dicat: ego quidē sum pauli. alie autē ego apollo. nōne boies estis. Quid igit est apollo. Quid xpo paulus. Ministri ei? cui credidistis. Et vnicuiq; sic dñs dedit. Ego plantavi apollo rigauit. sed deus nūc incrementū dedit. Itaq; neq; qui plantat est aliquid neq; q̄ rigat: s; q̄ incrementū dat deus. Qui plantat autē ⁊ q̄ rigat: vnū sunt. Cuiusq; q̄ autē ppriā mercedē accipiet p̄m suū laborē. Dei em̄ sum? adiutores. Dei agri cultura estis dei edificatio estis. Scōm grām dei q̄ data est mihi: vt sapiēs architectus fundamētū posui: alius autē supēdificat. Cuiusq; autē videat quō supēdificet? Fundamētū em̄ aliud nemo potest ponere p̄ter id quō positū est quō ē xps iesus. Si q̄s autē supēdificat sup̄ fūdamētū hoc aur̄ argentū lapides p̄ciosos ligna fenū stipulā: vniuscuiusq; op̄ manifestuz erit. Dies em̄ dñi declarabit qz in igne reuelabit. ⁊ vniuscuiusq; op̄ q̄le sit igne p̄babit. Si cuius opus māserit: quō supēdificauit mercedē accipiet. Si cui? opus arserit detrimentū patiet ipse autē saluus erit: sic tamen q̄si p̄ ignē. Nescitis qz templū dei estis: ⁊ spūs dei habitat in vobis. Si quis autē templū dei violauerit: dispdet illū deus. Templū em̄ dei sanctū est: quō estis vos. Nemo se

seducat. Si q̄s videt inter vos sapiens esse in h̄ seculo: stultus fiat vt sit sapiēs. Sapia em̄ hui? mūdi stulticia ē apud deū. Scriptū est em̄. Cōprehendā sapiētes in astucia eoz. Et iterū. Dñs nouit cogitationes sapientū: qm̄ vane sūt. Nemo itaq; glorie in vobis. Oia em̄ vestra sunt: siue paulus siue apollo siue cephas siue mūdus siue vita siue mors siue p̄ntia siue futura. Oia em̄ v̄ra sūt: vos autē xpi. charistus em̄ dei.

Ro. i. e

B

Ite nos existimet hō vt ministros christi: ⁊ dispensatores misterioꝝ dei. Sic iā q̄rit inter dispensatores: vt fidelis q̄s inueniatur. Vbi autē p̄ minimo est vt a vobis iudicer: aut ab hūano die. S; neq; in eipm iudico. Nihil em̄ mihi p̄sciū sum: s; nō in h̄ iustificatus sum. Qui autē iudicat me: dñs est. Itaq; nolite añ tps iudicare. q̄ ad usq; veniat dñs q̄ ⁊ illuminabit abscondita tenebrarū: ⁊ manifestabit p̄silia cordium: ⁊ tūc laus erit vnicuiq; a deo. Hec autē frēs transfigurauit in me ⁊ apollo p̄pter vos: vt in vobis discatis ne sup̄ q̄ scriptum est vnus aduersus alterū inflet p̄ alio. Quis em̄ te discernit? Quid autē habes quō nō accepisti? Si autē accepisti quōd gl̄iaris q̄si nō accepisti. Jam saturati estis. iā diuites facti estis. Sine nobis regnatis. Et vnā regnetis: vt ⁊ nos vobiscū regnemus. Puto em̄ qd deus nos aplos nouissimos. ostēdit tanq̄ morti destinatos: qz spectaculū facti sumus mūdo ⁊ angelis ⁊ vobis. Nos stulti p̄pter xpm: vos autē prudentes in christo. Nos infirmi: vos autēz fortes. Vos nobiles: Nos autem ignobiles. Cūq; in hanc horā ⁊ esuriemus ⁊ sitimus ⁊ nudi sumus. ⁊ colaphis cedimur ⁊ instabiles sumus. et laboramus operantes manibus nostris. Maldicimur: et benedicimur. Persecutionē patimur ⁊ sustinemus. Blasphemamur ⁊ obsecramus tāq; purgamēta huius mūdi facti sumus oim̄ perip̄sima vsq; adhuc. Non vt confundam vos hec scribo: sed vt filios meos charissimos moneo. Nam si decē mi

i. Timot. 3. c.
2. Cor. 6. a
et. ii. c.
Eph. 3. a

B

B

2. Timoi. 2. c.

L

2. Cor. 6. d.

Col. 2. d

B
Epl. 5. a.
Phil. 3. d.

lia pedagogorum habeatis in xpo sed non multos patres. Nam in xpo iesu p euā/ geliū ego vos genui. Rogo igitur vos imitatores mei estote sicut et ego xpi. Ideo nisi ad vos timorheū q̄ est filius meus charissimus et fidelis in dño: qui vos cōmune faciat vias meas q̄ sūt in xpo iesu sicut vbiq̄ in omni ecclesia doceo. Tāq̄ non venturus sim ad vos: sicut inflati sunt q̄dā. Veniā autē ad vos cito si dñs voluerit et cognoscā nō s̄monē eorū q̄ inflati sunt sed d̄rute. Non em̄ in s̄mone est regnū dei sed in d̄rute. Quid vultis in virga veniā ad vos: an in charitate et spū mansuetudinis? **V**

A

Omnino audis inter vos fornicatio. et talis fornicatio q̄lis nec inter gentes: ita vt vxores p̄ris sui aliquis habeat. Et vos inflati estis: et nō magis luctū habuistis: vt tollat de medio v̄m q̄ hoc opus fecit. Ego q̄dem absens cor/ pore: p̄ns autē spūs: iam iudicavi vt p̄ns eū qui sic opatus est in noīe dñi n̄i iesu xpi: congregatis vobis et meo spū cū virtute dñi iesu. tradere hm̄oi hōiez sathane in interitū carnis vt spūs saluus sit in die dñi nostri iesu christi. Non est vna gloriatio vestra: Nescitis q̄ modicū fermentū totam massam corū pit? Expurgate vetus fermentū: vt sitis noua conspectio sicut estis acimi. Et em̄ pasca nostrū imolatus est xpus. Itaq̄ epulem̄: nō in fermento veteri: neq̄ in fermento malicie et nequicie: sed in acimis sinceritatis et veritatis. Scripsi vobis in eplā: ne cōmiscemini fornicarijs. Non vtiq̄ fornicarijs huius mūdi. aut avaris. aut rapacibus. aut idolis seruientibus. alioquin debueratis de hoc mundo exisse. Nunc autem scripsi vobis non cōmisceri. Si is qui frater noīat inter vos est fornicator. aut avarus. aut idolis seruiens. aut maledicus. aut ebriosus. aut rapax. euz hm̄oi nec cibuz sumere. Quid em̄ mihi de his qui foris sunt iudicare? Nōne de his qui intus sunt vos iudicatis? Nam eos qui foris sunt deus iudicabit. Aufer te malū ex vobis ip̄s. **VI**

Gal. 5. b
L

D

Et det aliquis vestrū habens ne gociū aduersus alterū iudicare apud iniq̄s: et nō apud sanctos. An nescitis: qm̄ sancti de hoc mūdo iudicabūt? Et si in vob iudicabit mūdus indigni estis q̄ de minimis iudicetis. Nescitis qm̄ angelos iudicabim? q̄stomāgis secularia. Secularia (q̄ iudicia si habueritis. p̄temptibiles q̄ sunt in ecclesia illos p̄stituite ad iudicandū. Ad verectū diam vestram dico. Sic nō est inter vos sapiens quisq̄ q̄ possit iudicare inter fratrem suū: sed frater cū fratre iudicio contendit et hoc apud infideles. Jam quidē oīno delictū est in vobis: q̄ iudicia habetis inter vos. Quare nō magis iniuriā accipitis. Quare nō magis fraudē patimini. Sed vos iniuriā facitis et fraudatis: et hoc fratrib. An nescitis q̄ iniqui regnū dei nō possidebunt. Nolite errare neq̄ fornicarij neq̄ idolis seruientes. neq̄ adulteri. neq̄ molles. neq̄ masculorū p̄cubitores. neq̄ fures. neq̄ auari. neq̄ ebriosi. neq̄ maledici. neq̄ rapaces regnū dei possidebūt. Et hec aliqui quidez fuistis s̄ abluti estis. s̄ sanctificati estis. s̄ iustificati estis: in noīe dñi n̄i iesu xpi et in spū dei n̄i. Omnia mihi licent: s̄ nō oīa expediūt. Omnia mihi licent: sed ego sub nullius redigar p̄tate. Cetera venter: et venter escis. deus autē et hunc et hanc destruet. Corpus autē nō fornicatiōi s̄ dño et dñs corpori. Deus vero et dñm suscitauit. et nos suscitabit p̄ virtutē suā. Nescitis qm̄ corpora vestra membra sunt xpi? Tollens ergo mēbra christi: faciā mēbra meretricis. Absit. An nescitis qm̄ q̄ adheret meretrici vnum corpus efficitur? Erunt enim inquit duo in carne vna. Qui autē adheret dño: vnus spiritus est. Fugite fornicatiōem. Omne em̄ peccatū quodcūq̄ fecerit homo extra corpus est. qui autē fornicat in corpus suum peccat. An nescitis qm̄ mēbra v̄ra templuz sunt spūs sancti qui in vobis est quē habetis a deo: et nō estis vestri? Empti em̄ estis precio magno: gloriificate et portate deū in corpore vestro. **VII**

B iij

Gen. 2.
Epl. 5.
Mat. 9.
Mar. 10
s. 3. c
2. Cor. c
1. 7. c.
1. Pet. i.

A

E quibus aut scripistis mihi: bonū est homini mulierē nō tan gere. Propter fornicationē aut vnusq̄sq̄ suā vxorē habeat et vnaqueq̄ suū virū habeat. Vxori vir debitum red dat: si militer aut 7 vxor viro. Vter sui corpis potestātē nō habet: sed vir. Silt aut 7 vir sui corpis potestātē non habet, sed mulier. Nolite fraudare inuicē nisi forte ex consensu ad tps vt vacetis oroi: 7 itez reuertimini in idipm ne tēptet vos sathanas p̄t incōtinentiaz v̄tam. Hoc autē dico fm̄ indulgentiā 7 nō fm̄ im perii. Volo autē omnes vos homines esse sicut meipm. Sed vnusq̄sq̄ p̄p̄ius bonū habet ex deo: alius quidē sic: alius dō sic. Dico autē nō nuptis 7 viduis: bo nū est illis si sic permāserint sicut 7 ego. Q̄ si se nō continent, nubāt. Melius est em̄ nubere q̄ v̄ri. His autē qui matrimo nio iuncti sunt p̄cipio nō ego s̄ dñs vxo rem a viro nō discedere. Q̄ si discesserit manere in nuptiā: aut viro suo recōcilia ri. Et vir vxorē nō dimittat. Nā ceteris dico nō dñs. Si q̄s frater vxores habet infidelē, 7 hec consentit habitare cum illo nō dimittat illā. Et si q̄ ml̄ier fidelis h̄z virū infidelē, 7 hic cōsentit habitare cuz illa: nō dimittat virū. Sanctificatus ē em̄ vir infidelis p̄ mulierē fidelē, 7 san ctificata est mulier infidelis p̄ virū fidelē. Alioqn̄ filij v̄ri imūdi essent, nunc autē sancti sūt. Q̄ si infidelis discedit: disce dat. Nō em̄ fuituti subiectus est frater vel soror in eiusmodi. In pace autē voca uit vos deus. Vñ em̄ scis mulier si vir saluū facies: Aut vñ scis vir si mulierez saluā facies: Nisi vniciq̄ sicut diuisit dñs. Vñquēq̄ sic vocauit deus ita am bulet, 7 sicut in oibz ecclesijs doceo. Cir cūcūsus aliq̄s vocatus ē: nō adducat p̄pu tiū. In p̄putio aliq̄s vocatus est, nō cir cūcūdat. Circūcūcio nihil est 7 p̄putium nihil ē: s̄ obfūatio mādator̄ dei. Vñus q̄sq̄ in q̄ vocatione vocatus est, in ea per maneant. Seruus vocatus es: nō sit tibi cure. Sed 7 si potes fieri liber, maḡ vte re. Qui ei in dño vocat⁹ est su⁹: libertas

B

est dñi. Silt qui liber vocatus est: fuus est christi. Precio empti estis: nolite fie ri serui hoim. Vñusq̄sq̄ ergo in quo vo catus ē frater in hoc p̄maneant apud deū De virginibz aut p̄ceptū dñi nō habeo: consiliū autē dō tanq̄ misericordiā cōse cutus a deo: vt sim fidelis. Existimo em̄ hoc bonū esse p̄pter instantē necessitatē qm̄ bonū est homini sic eē. Alligatus es vxori: noli q̄rere solutionē. Solutus es ab vxore: noli q̄rere vxorē. Si autē acce peris vxorē: nō peccasti, 7 si nupserit vir go nō peccauit. Tribulationē tñ carnis habebunt hm̄oi. Ego autē vobis parco. Hoc itaq̄ dico fratres. T̄pus breue est Reliquū est: vt 7 q̄ h̄nt vxores tanq̄ nō h̄ntes sint, 7 qui flent tanq̄ nō flentes: 7 q̄ gaudent tanq̄ nō gaudentes, 7 qui emūt tanq̄ nō possidentes: 7 qui vt vñ hoc mūdo: tanq̄ nō vtant. Preterit em̄ figura huius mundi. Volo autē vos sine sollicitudine esse. Qui sine vxore ē: sol licitus est que dñi sunt: quō placeat deo Qui autē cū vxore est: sollicitus est que sunt mūdi, quō placeat vxori: 7 diuisus est. Et mulier in nupta et virgo cogitat que dñi sunt: vt sit sancta corpore 7 spiri tu. Que autē nupta est cogitat que sunt mundi: quō placeat viro. Porro hoc ad vtilitatem v̄stram dico, nō vt laqueuz vobis in iam: sed ad id quod honestū ē: 7 quod facultatē p̄beat: sine impedinen to dñm obsecrandi. Si quis autē tur pem se videri existimat super v̄gine sua q̄ sit supadulta 7 ita oportet fieri: quod vult faciat. Non peccat si nubet. Nam q̄ statuit in corde suo firmus non habens necessitatē: potestatem autē habens sue voluntatis: 7 hoc iudicauit in corde suo seruare virginem suam: bene facit. Igi tur 7 qui matrimonio iungit virginem suam bene facit, 7 qui nō iungit: melius facit. Mulier alligata ē legi: q̄to tpe vir eius viuuit. Q̄ si dormierit vir eius libe rata est a lege. Cui autē vult nubat tñ in dño. Beatior autem erit: si sic p̄man serit fm̄ meū filium. Puto autē 7 ego sp̄m̄ dei habeam.

s. 6. d. i. De. i. d.

D

E

plz. 4. a

Ro. 7. a.

VII

A **D** **E** **D** **R**
His autē que idolis sacrificā
 scim? qz oēs sciam hēmus. Sci
 entia inflat: caritas nō edificat
B Si q̄s autē se existimat scire aliquid: nō
 dū cognouit quēadmodū oporteat eum
 scire. Si q̄s autē diligit deū: hic cognit⁹
 est ab eo. De escis autē q̄ idolis imolant
C scimus. qz nihil est idolū in mundo: q̄
 nullus deus nisi vnus. Nam ⁊ si sunt q̄
 dicant dñj. siue in celo siue in terra: siqui
 dem sunt dñj multi ⁊ dñi multi: nob tñ
 vnus d̄s p̄r ex q̄ oīa. ⁊ nos in illoꝝ vnus
 dñs iesus x̄ps p̄ que omīa: ⁊ nos p̄ ip̄m
E S; nō in oīb; est scīa. Quidā autē scīa
 vsq; nūc idoli: q̄si idolocitū manducant:
 ⁊ scīa ip̄soꝝ cū sit infirma polluit. Esca
 autē nos non cōmendat deo. Neq; em̄ si
 māducauerimus abūdabimus: neq; si
 nō māducauerimus deficiem⁹. Videte
D autē ne forte hec licentia v̄stra offendicu
 lum fiat infirmis. Si q̄s em̄ viderit eū
 q̄ h̄c scīam in idolo recubente nōne scī/
 entīa eius cum sit infirma edificabit ad
 māducandū idolocitā. Et p̄ibit infirm⁹
 in tua scīa frater: p̄pter que x̄ps mortu
 us est. Sic autē peccantes in fr̄es ⁊ p̄cu
 tientes scīam eoꝝ infirmā in x̄po pec
Ro. i4. d cētis. Quapropter si esca scādalicat fra
 trē meū. nō māducalo carnē in eternū:
 ne fratrē meū scandalicem. **IX**

A **B** **D**
Non sum liber. Non sum aplus.
Nōne christū iesum dñm n̄m
 vidi: Nōne opus meū vos estis
 in dño: Et si alijs nō sum apls: s; tñ vo/
 bis sum. Nā signaculū aplatus mei vos
 estis in dño. Nea defensio apud eos q̄
 me interrogant hec est. Nunq̄d nō habe
 mus potestātē māducādi ⁊ bibendi. Nū
 q̄d nō hēmus ptātem sorozē mulierculā
 circūducēdi: sicut ⁊ ceteri apli ⁊ fr̄es dñi
 ⁊ cephas. Aut solus ego ⁊ barnabas nō
 hēmus ptātē hoc opandi. Quis militat
B suis stipendijs vnq;. Quis plantat vi
 neā. ⁊ de fructu eius nō edit: Quis pa
 scit gregē. ⁊ de lacte gregis nō mandu
 cat: Nunq̄d sm̄ hōiem hec dico. An ⁊ lex
 hec nō dicit: Scriptū est ei in lege moy
Deut. 25. si Non alligab os boui trituranti. Nun

quid de lobus cura est deo. An p̄ nos
 vtiq; h̄ dicit. Nam p̄pter nos vtiq; scri
 pta sunt: qm̄ debet in spe qui arat arare:
 ⁊ q̄ triturat in spe fructus percipiēdi. Si
 nos vobis spūalia seminauimus: mag
 gnū est si nos carnalia v̄stra metamus
Si alijs ptātis v̄se pticipes sunt: q̄re nō
 potius nos. sed nō vsi sumus hac ptāte
S; oīa sustinemus: ne q̄d offendiculū
 demus euāgelio x̄pi. Nescitis qm̄ qui in
 sacrario opant: q̄ de sacrario sūt edūt. Et
 q̄ altario defuit cū altario pticipāt Ita
 ⁊ dñs ordinauit his qui euāgelū annū
 ciant de euāgelio viuere. Ego autē nul
 lo hoꝝ vsus sum. Non scripsi autē hec vt
 ita fiant in me. Bonū est em̄ mihi mag
 mozi q̄ vt gloriā meā quis euacuet. Nā
 ⁊ si euāgelicauero non est mihi gloria.
 necessitas em̄ mihi incūbit. Ne ei mihi
 est si nō euāgelicauero. Si em̄ volens
 hoc ago. mercedē habeo. si autē inuitus:
 dispensatio mihi credita est. Que ē ergo
 merces mea: Ut euāgelū pdicans si
 ne sumptu ponā euāgelū vt nō abutar
 potestate mea in euāgelio. Nam cum li
 ber essem ex oībus oīm me seruū feci vt
 pl̄res lucrifacerē. Et factus sum iudeis
 tanq; iudeus: vt iudeos lucrarer. His
 q̄ sub lege sunt: quasi sub lege essem cuz
 ipse nō essem sub lege: vt eos q̄ sub lege
 erant lucrifacerē. His q̄ sine lege erant
 tanq; sine lege essem cū sine lege dei nō
 essem sed in lege essem x̄pi: vt lucriface
 rē eos q̄ sine lege erant. Factus sum in
 firmis infirmus: vt infirmos lucriface
 rē. Om̄ib; oīa factus sum: vt oēs facerē
 saluos. Om̄ia autē facio p̄pter euāgelū
 vt pticeps eius efficiar. Nescitis q̄ hi q̄
 in stadio currūt. om̄s quidē currunt: sed
 vnus accipit brauiū. Sic currite: vt cō
Phil. 3. c. p̄hendatis. Omnis em̄ qui in agone cō
 tendit ab om̄ibus se abstinet. ⁊ illi qui
 dem vt corruptibile coronam accipiant
 nos autem incorruptam. Ego igitur sic
 curro nō quasi in incertū: sic pugno nō
 quasi aerem verberans. Sed castigo cor
 pus meū ⁊ in seruitutē redigo: ne forte
 cū alijs pdicauerim. ip̄e reproby efficiar
D iij

A

Nolo enim vos ignorare
 fr̄es q̄m̄ p̄res n̄ri. oēs sub nube
 fuerūt ⁊ oēs mare transierūt. ⁊

oēs in moyse baptizati sunt in nube et in
 mari. Et oēs eandē escā spiritālē mādu
 cauerūt. ⁊ oēs eundē potū spiritālē bibe
 rūt: Bibeant autē de spiritālē cōsequēte

B
Nume. 20.

eos petra. petra autē erat xp̄s. Sed nō in
 plurib; eoz b̄nplacitū est deo. Nam p̄o/
 strati sunt in deserto. Nec autē in figura
 facta sunt nostri vt nō simus ꝑcupiscen
 tes maloz: sicut ⁊ illi ꝑcupierunt. Neq̄

C
Cro. 32.
Nume. 25.

idolatre efficiamini sicut quidā ex ip̄s
 quēadmodū scriptū est. Sedit pp̄s mā
 ducare ⁊ bibere: ⁊ surrexerūt ludere. Neq̄
 ꝑ fornicemur sicut quidā ex ip̄s forni
 cati sunt: ⁊ ceciderūt vna die viginti tria

D
Nume. 21.
Diere. 8.

milia. Neq̄ tēptemus xp̄m sicut quidā
 eoz tēptauerūt ⁊ a serpentib; perierunt.
 Neq̄ murmuraueritis sicut quidā eoz
 murmurauerūt. ⁊ pierūt ab extermina
 toze. Nec autē oīa in figura ꝑtingebant

E
Ista. 37. 1. 38.

illis scripta sunt autē ad correptionē no/
 strā in q̄s fines seculoz deuenerūt. Ita
 q̄ qui se existimat stare: videat ne cadat.

F

Tetatio vos nō app̄hendat nisi hūana
 Fidelis autē deus est: q̄ nō patiet vos tē/
 ptari supra id qd̄ potestis: sed faciet etiā
 cū tētatione p̄uentū: vt possitis sustine
 re. Propter qd̄ charissimi mihi. fugite

ab idoloz cultura. Et prudētib; loquoz
 vosip̄si iudicate qd̄ dico. Calix b̄ndictio
 nis cui b̄ndicim;: nōne cōicatio sangui
 nis xp̄i est. Et panis quē frangimus: nō

ne participatio corp̄is d̄ni est. Qm̄ vn̄
 panis ⁊ vnū corpus multi sumus oīs
 qui de vno pane ⁊ de vno calice ꝑcipia
 mus. Videte isrl̄ fm̄ carnē. Nonne qui

edūt hostias: ꝑcipies sūt altaris. Quid
 ergo. Dico qd̄ idolis imolatū sit aliquid
 aut qd̄ idolū sit aliqd̄. Sz q̄ imolant gen
 tes demonijs imolant: ⁊ non deo. Nolo

G
Deut. 32.

autē vos socios fieri demonioz. Non po
 testis calicem d̄ni bibere. ⁊ calicē demo
 nioz: non potestis mense d̄ni participes
 esse: ⁊ mense demonioz. An emulamur

d̄nm. An quid fortiores illo sumus?
 Om̄ia mihi licent: sed nō oīa expediunt

Om̄ia mihi licent: sed nō oīa edificant
 Nemo qd̄ suū est q̄rat: sed qd̄ alterius
 Om̄ne qd̄ in macello venit manducate
 nihil interrogantes ꝑpter cōscientiam.
 D̄ni est terra ⁊ plenitudo eius. Si quis
 vocat vos infidelīū ad cenā ⁊ vultis ire:
 om̄ne qd̄ vobis apponit māducate: nihil
 interrogantes ꝑpter ꝑsciam. Si q̄s autē
 dixerit hoc imolatū est idolis: nolite mā
 ducate ꝑpter illum qui indicauit: et ꝑꝑ
 ꝑsciam. Conscientiā autē dico: nō tuam
 sed alterius. Et qd̄ em̄ libertas mea iu
 dicat ab aliena ꝑscientiā. Si ego cū gra
 tia ꝑticipo. quid blasphemoz ꝑ eo qd̄ gr̄as
 ago. Siue ḡ māducatis siue bibitis. vel
 aliud qd̄ facit; oīa in gl̄iaz dei facite. Si
 ne offēsiōe estote iudeis ⁊ gentib; ⁊ ec
 clesie dei. sicut ⁊ ego ꝑ om̄ia oib; placeo
 nō q̄rens qd̄ mihi v̄tile est: sed qd̄ mul
 tis vt salui fiant.

I. 13. b

XI

Mitatores mei estote: sic ⁊ ego
 i chasti. Laudo autē vos fratres
 qd̄ ꝑ oīa mei memores estis: ⁊ si
 cut tradidi vobis ꝑcepta mea tenetis
 Nolo autē vos scire qd̄ om̄is viri caput
 chasti est. caput autē mulieris vir. ca/
 put vero chasti deus. Dis vir orans aut
 ꝑphetans velato capite: deturpat caput
 suū. Om̄is autē mulier orans aut ꝑbe
 tans nō velato capite deturpat caput su
 um. Unū est em̄ ac si de caluef. Nam ⁊ si
 nō velat mulier tondeat. Si vero turpe
 est mulieri tonderi ac de caluari velet ca/
 put suū. Vir quidem nō debet velare ca
 put suū: qm̄ imago ⁊ gl̄ozia dei est: ml̄ier
 autē gl̄ozia viri est. Non em̄ vir ex mulie
 re est: sed mulier ex viro. Et em̄ nō ē cre
 atus vir ꝑpter mulierē: sed mulier ꝑpter
 virum. Ideo debet mulier velamen ha
 bere sup̄ caput suū: ⁊ ꝑpter angelos. Cle
 rūtamen neq̄ vir sine muliere: neq̄ mu
 lier sine viro in d̄no. Nam sicut mulier
 de viro: ita ⁊ vir ꝑ mulierē. Om̄ia autē
 ex deo. Vosip̄si iudicate: decet mulierez
 nō velatā ozare deū: Nec ipsa natura do
 cet vos. Qd̄ vir quidez si comam nutriat
 ignominia est illi: mulier vero si comam
 nutriat gl̄ia est illi: qm̄ capilli ꝑ velamie

A**B**

ei dati sunt. Si quis autem videtur pretentiosus esse: nos tale consuetudinem non habemus neque ecclesia dei. Hoc autem precipio non laudans quod non in melius sed in deterius conuenitis. Primum quidem conuenientibus vobis in ecclesiam audio scissuras esse inter vos et ex parte credo. Nam oportet et hereses esse: ut et quae probati sunt manifesti fiant in vobis. Conuenientibus ergo vobis in vnum iam non est officinam cenam manducare. Unus quisque enim suam cenam presumit ad manducandum. Et alius quidem esurit, alius autem ebrius est. Nunquid domos non habetis ad manducandum et bibendum. Aut ecclesiam dei pretentis et confunditis eos qui non habent. Quid dicam vobis. Laudo vos: in hoc non laudo. Ego enim accepi a domino quod et tradidit vobis quoniam dominus iesus in qua nocte tradidit: accepit panem: et gratias agens fregit et dixit: Accipite et manducate. Hoc est corpus meum quod pro vobis traditur. Hoc facite in mea commemoratione. Similiter et calicem: postquam cenauit dicens. Hic calix non testamentum est in meo sanguine. Hoc facite quotienscumque bibetis in mea commemoratione. Quotiescumque enim manducabitis panem hunc, et calicem bibetis mortem domini annuntiabitis donec veniat. Itaque quotiens manducauerit panem: et biberit calicem domini indigne: reus erit corporis et sanguinis domini. Probet autem semetipsum homo: et sic de pane illo edat et de calice bibat. Qui ei manducat et bibit indigne: iudicium sibi manducat et bibit: non diiudicans corpus domini. Ideo inter vos multi infirmi et imbecilles: et dormiunt multi. Quod si nosmetipsos diiudicaremus non utique diiudicaremur. Dum iudicamur autem a domino corripimur ut non cum hoc modo vanemur. Itaque fratres mei cum conuenitis ad manducandum inuicem expectate. Si quis esurit: domini manducet: ut non in iudicium conueniatis. Cetera autem cum venero discipulam.

XII

De spiritualibus autem nolo vos ignorare fratres. Scitis autem quoniam cum gentes essetis, ad simulacra muta putabamini euntes. Ideo notum vobis facio quod nemo in spiritu dei loquens dicit ana-

thema iesu. Et nemo potest dicere dominus iesus: nisi in spiritu sancto. Divisiones vero gratiarum sunt: idem autem spiritus. Et diuisiones ministracionum sunt idem autem dominus. Et diuisiones operationum sunt: idem vero deus qui operatur omnia in omnibus. Unicuique autem datur manifestatio spiritus: ad utilitates. Alij quidam per spiritum datur sermo sapientie, alij autem sermo scientie secundum eundem spiritum. Alteri fides in eodem spiritu alij gratia sanitatum in vno spiritu, alij operatio virtutum, alij prophetia, alij discretio spirituum, alij genera linguarum, alij interpretatio sermonum. Haec autem omnia operatur vnus atque idem spiritus, diuidens singulis sicut vult. Sic enim corpus vnum est et membra habet multa: omnia autem membra corporis cum sint multa: vnum tamen corpus sunt: ita et christus. Et cum in vno spiritu omnes nos in vnum corpus baptizati sumus: siue iudei, siue gentes, siue serui siue liberi, et omnes in vno spiritu potati sumus. Nam et corpus non est vnum membrum sed multa. Si dixerit pes, quoniam non sum manus non sum de corpore, non ideo non est de corpore. Et si dixerit auris, quoniam non sum oculus non sum de corpore, non ideo est de corpore. Si totum corpus oculus: vbi auditus. Si totum auditus: vbi odoratus. Nunc autem posuit deus membra, vnumquodque eorum in corpore sicut voluit. Quod si essent omnia vnum membrum, vbi corpus. Nunc autem multa quidem membra: vnum autem corpus. Non potest autem oculus dicere manui, opera tua non indigeo: aut iterum caput pedibus: non estis mihi necessarii. Sed multo magis quam vident membra corporis infirmiora esse: necessario sunt. Et quae putamus ignobiliora membra esse corporis: his honorem abundantiorē circumdamus. Et quae inhoneste sunt nostra: abundantiorē honestate habent. Non est autem nostra nulli egent. Sed deus operatur corpus ei cui de erat abundantiorē tribuendo honorem: ut non sit scisma in corpore: sed in idipsum pro inuicem sollicita sint membra. Et si quid patitur vnum membrum conpatitur omnia membra. Si gloriatur vnum membrum gaudent omnia membra. Vos autem estis corpus christi et membra de membro. Et quosdam quidem posuit deus in ecclesia, primum

B

Ro. 12. b.
Epl. 4. a.

C

D

Ro. 8. b.
Heb. 4. d

L

Mat. 26. c
Mat. 14. c
Luce. 22. b.
Hiere. 2. c

D

Mat. 26. b

A

Handwritten marginal notes on the left edge of the page, including fragments of Latin text and some numbers.

aplos. secundo pphetas. tercio doctores.
deinde virtutes. exinde gras curationu
opitulationes. gubernatiões. genera lin
guaz. interpretationes fimonu. Nunquid
oēs apli? Nunqd pphete? Nunqd omnes
doctores. Nunquid oēs virtutes. Nun/
quid omis grām habent curationū. Nun/
quid oēs linguis loquunt. Nunqd oēs
interpretat. Emulamini aut charismata
melioza. Et adhuc excellentiore via vo/
bis demonstro.

li. 4. a.

A

XIII
In linguis hoim loqr et angeloz
charitatē aut nō habeas. factus
sum velut es sonans aut cymbalū tinni
ens. Et si habuero pphetiā. et nouerim
mysteria oia. et oēm scientiā: et si habue
ro omnē fidem ita vt montes transferā
charitatē aut nō habuero nihil sum. Et
si distribuero in cibos pauper. oēs facul
tates meas: et si tradidero corpus meū:
ita vt ardeā: charitatez aut nō habuero
nihil mihi pdest. Charitas patiens est:
benigna ē. Charitas nō emulat nō agit
perperā. nō inflat. nō est ambitiosa: non
querit q̄ sua sunt. Non irritat: non cogi
tat malū: nō gaudet sup iniquitate: con
gaudet aut veritati. Dia suffert. oia cre
dit. oia sperat. oia sustinet. Charitas nū
q̄ excidit. Siue pphete euacuabunt: si
ue lingue cessabūt: siue scia destruet. Et
pte em cognosamus: et ex pte ppheram?
Lū aut venerit qd̄ pfectū est euacuabit
qd̄ ex pte est. Lū effem puul: loquebar
vt puulus. sapiebā vt puulus: cogitabā
vt puulus. Quā aut factus sum vir: eua
cuauī q̄ erāt puuli. Videmus nunc per
speculū in enigmate: tūc aut facie ad fa
ciē. Nunc cognosco ex pte: tunc aut cogi
scam sicut et cognitus sum. Nunc autez
manēt fides spes charitas: tria hec. Ma
ior aut hor est charitas.

C

D

A

s. r. b

XIII
Emulamini charitatē: emulamini
spiritalia: magis aut vt ppheta
tis: Qui em loquit lingua non
hoibz loquit s̄ deo. Nemo em audit. sp̄s
aut loquit mysteria. nā q̄ pphetat hoibus
loquit ad edificationē et exhortationē et
solationē. Qui loquit lingua semetipz

edificat: q̄ autē pphetat ecclesiā dei edifi
cat. Volo aut oēs vos loqui linguis ma
gis aut pphetare. Nā maior est qui pphet
at q̄ qui loquit linguis: nisi forte inter
p̄tes vt eccia edificationē accipiat. Nūc
aut frēs si venero ad vos linguis loquē
qd̄ vobis pdero: nisi vobis loquar aut in
reuelatiōe. aut in scia. aut in pphetia. aut
in doctrina. Tū q̄ sine aia sunt vocē dan
tia: sine tibia. siue cithara. nisi distinctio
nē sonitū dederint: quō sciet id qd̄ canit
aut qd̄ citariq̄. Et em si incertā vocem
det tuba. q̄s parabit se ad bellum. Ita et
vos p linguā nisi manifestū fimonē de
deritis: quō sciet id qd̄ dicit. Eritis em
in aera loquentes. Tam multa vtputa
genera linguaz sunt in hoc mōdo et nihil
sine voce est. Si q̄ nesciero virtutē vo
cis: ero ei cui loquor barbarus: et qui lo
quit mihi barbarus. Sic et vos qm̄ emu
latores estis spiritū ad edificationē ec
clesie: q̄rite vt abūdetz. Et id̄ qui loquit
lingua: oret vt interpretet. Nam si orē lin
gua sp̄s me orat: mens aut mea sine
fructu est. Quid q̄ ē. Orato sp̄: orato et
mente. Psallā sp̄: psallā et mēte. Cete
rū si bndictz sp̄ q̄s supplet locū ideote
Quō dicit amē sup tuā bndictiōnē. qm̄
qd̄ dicas nescit. Nam tu qdem bñ grās
agis: sed alter nō edificat. Grās ago deo
meo q̄ oim vt in lingua loquor. Si in ec
clesia volo qnq̄ verba sensu meo loqr vt
et alios instruā: q̄ decē milia verborū in lin
gua. Frēs nolite p̄teri effici sensibus s̄
malitia puuli estote: sensibus aut p̄fecti
estote. In lege ei scriptū ē. Quā in alijs
linguis et in labijs alijs loqr p̄lo huic: et
nec sic eraudient me dic dñs. Itaq̄ lin
gue in signū sūt nō fidelibz s̄ infidelibz
pphetie autē nō in fidelibz sed infidelibz. si
q̄ pueniat vniuersa eccia in vnū et omis
linguis loquant: intrent aut ideote aut
infideles. nōne dicent: qd̄ insanitis. Si
aut oēs ppheter. intret aut q̄s infidel vel
ideota puincif ab oibz: diudicat ab oibz
Occulta em cordis eius manifesta sūt:
et ita cadens in faciē adorabit deū p̄nun
tians q̄ vere deus in vobis sit. Quid q̄

B

C

D

D est fratres? Cū uenitis unusquisq; ve-
strū psalmū habet. doctrinā habet. apoca-
lypsim habet. linguā habet interpretatio-
ne hz oia ad edificationē fiāt. Siue lin-
gua q̄s loquit̄ fm̄ duos: aut vt multum
tres: 7 p̄ pres 7 vn̄? interpretet̄. Si autē
nō fuerit interpretes. taceat in ecclia: sibi
aut loquat̄ 7 dō. Prophete autē duo aut
tres dicāt 7 ceteri diiudicent. Qd̄ si aliq;
reuelatū fuerit sedēri prior taceat. Note-
stis em̄ oēs p̄ singulos p̄bare 7 oēs di-
scant 7 omēs exhortent̄. Et spūs p̄bax
p̄phetis subiectus est. Non em̄ dissentio-
nis ē deus pacis: sic 7 in oib; ecclis san-
ctoꝝ doceo. Mulieres in ecclesijs taceāt
Non em̄ pmittit̄ eis loqui: sed subditas
esse: sicut 7 lex dicit. Si qd̄ autē uolunt
discere: domi viros suos interrogāt. Tur-
pe est em̄ mulieri loqui in ecclia. An a ro-
bis v̄bū dei p̄cessit: aut in vos solus pue-
nit. Si q̄s videt̄ p̄pha esse: aut spūalis:
cogit̄ que scribo vobis: qz dñi sunt mā-
data. Si quis autē ignorat: ignorabitur
Itaq; fr̄es emulamini p̄phetare 7 loqui
linguis nolite p̄hibere. Om̄ia autē bone-
ste 7 fm̄ ordinē fiant in vobis. **XV**

A **n** Dcū aut vobis facio fr̄es euan-
gelū qd̄ p̄dicavi vobis qd̄ 7 ac-
cepistis. in quo 7 stas: per qd̄ 7
saluami. q̄ rōe p̄dicauerim vobis si tene-
tis: nisi frustra credidistis. tradidi enim
vob in primis qm̄ 7 accepi qm̄ xp̄us mor-
tuus ē p̄ peccatis n̄is fm̄ scripturas. et
qz sepultus est. 7 qz resurrexit tertia die
fm̄ scripturas. 7 qz visus est cephe: 7 post
h̄ vndecim. Deinde visus est plusq; qn̄
gent; fr̄ib; sil: ex qb; multi manent vsq;
adhuc qdam aut dormierūt. Deinde vi-
sus est iacob. deinde apl̄s oib; Nouissi-
me autem omniū tanq; abortiuo visus
est 7 mihi. Ego enim sum m̄imus aplo-
rū q̄ nō sum dignus vocari apl̄s: qm̄ pse-
cutus sum ecclia dei. Gr̄a autē dei sum
id qd̄ sum. 7 gr̄a ei? in me vacua nō fuit:
s; abūdātus illis oib; laboraui. Nō ego
autē: s; gr̄a dei mecū. Siue em̄ ego sine
illi: sic p̄dicauim? 7 sic credidistis. Si at̄
xp̄us p̄dicat̄ qz resurrexit a mortuis: quō

quidā dicūt in vob qm̄ resurrectio mor-
tuoz nō est. Si autē resurrectio mortuo-
rū nō ē: neq; xp̄s resurrexit. Si autē xp̄s
nō surrexit inanis ē p̄dicatio n̄ra. inanis
ē 7 fides v̄ra. Inuenim̄ autē 7 falsi testif-
dei: qm̄ testimoniū diximus adū: us deuz
qz tulcitauerit xp̄m que nō tulcitauit: si
mortui nō resurgūt. Nā si mortui nō re-
surgūt neq; xp̄s resurrexit. Qd̄ si xp̄s nō
resurrexit vana ē fides v̄stra. Adhuc ei
estis in peccatis v̄ris. Ergo 7 qui dormi-
erūt in xp̄o pierūt. Si in hac vita t̄m in
xp̄o sperantes sumus miserabiliores su-
mus oib; hoib;. Nunc autē xp̄s resurre-
xit a mortuis primitie dormientū. qm̄
quidē p̄ hoīem mors 7 p̄ hoīem resurre-
ctio mortuoz. Et sic in adā oēs moriūt:
ita 7 in xp̄o om̄is viuificabūt. Cuiusq; qz
aut in suo ordine: primitie xp̄s. Deinde
hi q̄ sunt xp̄i q̄ in aduentū ei? crediderūt
Deinde finis cū tradiderit regnū deo 7
p̄ri: cū euacuerit oēm principatū 7 pote-
statē 7 virtutē. Exoret autē illū regnare:
donec ponat oēs inimicos sub pedib; ei?
Nouissime autē inimica destruet mors.
Om̄ia ei subiecit sub pedib; ei?. Cū autē
dicat oia subiecta sūt ei: sine dubio p̄ter
eū q̄ subiecit ei oia. Cū autē subiecta fue-
rint illi oia tunc 7 ipse filius subiect? erit
illi q̄ subiecit ei oia: vt sit deus oia in oib;
bus. Alioquin qd̄ facient q̄ baptizant̄ p̄
mortuis: Si oīno mortui nō resurgūt
vt qd̄ 7 baptizant̄ p̄ illis. Et quid 7 nos
p̄clitatur omni hora: Quotidie maior
p̄pter v̄ram gl̄am fr̄es quā habeo in xp̄o
iesu dño nostro. Si fm̄ hoīem ad besti-
as pugnaui ept̄xi: qd̄ mihi p̄dest si mor-
tui nō resurgūt. Manducemus 7 biba-
mus: cras em̄ moriemur: Nolite seduci
Corrumpūt mores bonos colloq̄a mala
Vigilate iusti 7 nolite peccare. Ignorā-
tiā em̄ dei quidā h̄nt. Ad reuerentiā vo-
bis loquor. S; dicit aliq; qz. Quō resur-
gūt mortui: Quali autē corpe venient.
Insiptens tu. qd̄ seminas nō viuificat̄
nisi prius moriat̄. Et q̄ seminas. Nō cor-
pus quod futurū est seminas. sed nudū
granū: vtputa tritici. aut alicui? ceteroz

Gen. 3. v.

Job. 19.

Gal. i. c.
Act. 22. b
B

Esa. 20. 7. 5c

Deus autē dat illi corpus sicut vult et
vnicuique seminū. propriū corpus. Non oīs
caro eadē caro: sed alia hōim. alia pecorū
alia voluerū alia autē pisciū. Et corpora ce-
lestia et corpora terrestria. Sed alia qdem
celestiū gloria. alia autē terrestriū. alia cla-
ritas sol. alia claritas lūe. et alia claritas
stellarū. Stella em̄ a stella differt in cla-
ritate. sic et resurrectio mortuorū. Semi-
nat in corruptione: surget in corruptio-
ne. Seminat in ignobilitate surget in
gloria. Seminat in infirmitate surget
in virtute. Seminat corpus aiāle surget
corpus spūale. Si est corpus aiāle: est et
spūale sicut scriptū est. Factus ē primus
hō adā in aiām viuētē: nouissimus adā
in spm̄ viuificantē: s; nō prius qd spūale
est: sed qd aiāle. deinde qd spūale. Pri-
mus hō de terra terrenus. secundus hō de
celo celestis. Qualis terrenus tales et
terreni: et qualis celestis: tales et celestes.
Igit̄ sicut portauimus imaginē terreni
portemus et imaginē celestis. Hoc autē
dico fr̄es: quia caro et sanguis regnū dei
possidere nō pūt: neq; corruptio incorru-
ptelam possidebit. Ecce mysteriū vobis
dico. Om̄s qdem resurgemus: sed non
oēs imutabimur. In momento. in ictu
oculi. in nouissima tuba. Canet em̄ tu-
ba et mortui resurgent incorrupti. et nos
imutabimur. Quod corruptibile hoc
induet incorruptionē: et mortale hoc
induet immortalitē. Cū autē mortale hoc
induet immortalitē tunc fiet fmo qui
scriptus est: Absorpta est mors in victo-
ria. vbi ē mors victoria tūc: vbi ē mors
stimulus tuus. Stimulus autē mortis
pctm̄ est. virtus dō peccati lex. Deo autē
grās q̄ dedit nobis victoriā p̄ dñm nrm̄
iesum xpm̄. Itaq; fr̄es mei dilecti: stabi-
les estote et immobiles. abundantes in oī
ope dñi: semp̄ scientes qd labor vester nō
est inanis in dño.

XVI

Collectis autē q̄ sūt in sanctos
sicut ordinavi in ecclesijs gala-
thie: ita et vos facite per vnā sab-
bati. Unusq; vtm̄ apud se reponat re-
condens qd ei bene placuerit: vt nō cus-

venero tunc collecte fiant. Cū autē p̄ns
fuero: quos habueritis p̄ epl̄as vos mit-
tam p̄ferre gratiā vram in hierl̄m. Quod si
dignū fuerit vt ego eā: mecum ibunt. Cle-
niā autē ad vos cū macedoniā p̄trāsiero.
Nam macedoniā p̄transibo. Apud vos
autē forsitan manebo. vel etiā hiemabo vt
vos me reducat is q̄cūq; iero. Nolo em̄
vos modo in trāsitu videre. Spero em̄
me aliquātulū tēpis manere apud vos:
si dñs pmiserit. Permanebo autē eph̄-
si vsq; ad pentecosten. Ostiū em̄ mihi
apertū est magnū et euidēs et aduersarij
multi. Si autē venerit timotheus. vide-
te vt sine timore sit apud vos. Opus ei
dñi opatur sicut et ego. Ne quis q̄ illum
ignat. Deducite autē illū in pace: vt veni-
at ad me. Expecto em̄ illū cū fratribus.
De apollo autē fratre vob̄ notū facio qm̄
multū rogavi eū vt veniret ad vos cum
fratribus. et vtiq; nō fuit volūtas eius vt
nunc veniret. Veniet autē cū ei vacuum
fuerit. Vigilate stare in fide viriliter agi-
te et confortamini: oīa em̄ vestra in chari-
tate fiant. Obsecro autē vos fratres: nos-
tris domū stephane: et fortunati et achai-
ci. qm̄ sunt primitie achaiē: et in ministre-
riū sanctorū ordinauerit seipsos vt et vos
subditi sitis eiusmodi: et omni cooperā-
ti et laboranti. Gaudeo autē in p̄ntia ste-
phane et fortunati et achaiici. qm̄ id quod
vobis deerat ipsi suppleuerūt. Refecerūt
em̄ et meū spm̄ et vestrum. Cognoscite q̄
qui eiusmodi sunt. Salutant vos om̄es
ecclesie asiē. Salutat vos in dño multū
aquila: et prisca cum domestica sua eccle-
sia: apud quos et hospitor. Salutāt vos
oēs fratres. Salutate inuicem in oscu-
lo sancto. Salutatio mea: manu pauli.
Si quis nō amat dñm nrm̄ iesum xpm̄
sit anathema maranatha. Gr̄a dñi nri
iesu xpi vobiscum. Caritas mea cū oī-
bus vobis in xpo iesu. Amen.

Explicit epl̄a Pauli ad Corinthios
prima. Incipit plogus in secundam
epl̄am ad Corinthios.

D
Cor. 9. b.
iere. 12.
rouerb. 22.
al. 6. b.
Gen. 1. d

1. Joh. 5.

A